

[Formanden.]

saa Tilfældet her, hvor Landets Konge har mistet en af sine nære paarørende, Enkekejsersinde Dagmar, der jo følte sig saa stærkt knyttet til Danmark. Folketinget vil overfor den kongelige Familie bevdiue sin Deltagelse.

(Medlemmerne paahørte staaende Statsministerens og Formandens Udtalelser).

Formanden: Ved Folketingsmand A. C. Meyer er modtaget et Andragende fra Postbud E. Helbo om Indførelse af et musikalsk Forspil og Mellelmaktsmusik ved de Skuespil, som opføres paa det kongelige Teater.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, udstedte af Københavns Kommune i 1928.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2301; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 38).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2303; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 38).

Sagen sattes til Forhandling.

Pinholt: Dette lille Lovforslags Formaal er at gøre Ejendomsskyldvurderingen i Henhold til Loven om Beskatning til Staten af faste Ejendomme mere smidig, saaledes at Ejendomsskylden i højere Grad kan blive et Udtryk for den faktiske Værdi i Øjeblikket, end man med Rette kan gaa ud fra, at Tilfældet er nu, og jeg kan for mit Vedkommende slutte mig til Forslaget.

I det Forslag til den nugældende Lov af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, som den højtærede nuværende Finansminister forelagde den 23. November 1921, fandtes der i § 2 en Bestemmelse om, at for saa vidt Ejeren af en Ejendom begærede Omvurdering til Ejendomsskyld, skulde Vurderingen foregaa paa Grundlag af den Pris, som var gældende i Omvurderingsøjeblikket, saaledes som det ogsaa var Tilfældet med de foregaaende Love. Under Forhandlingerne her i Tinget enedes man imidlertid om at stryge denne Bestemmelse, og naar man gik dertil, laa det i, at under de stærkt stigende Konjunkturer i 1916 og opefter skete der en ikke ringe Uret overfor de Ejendomsbesiddere, der fik omvurderet paa Grundlag af de Priser, som da var gældende, idet disse var i stærk Stigning; de paagældende Ejendomsbesiddere fik at føle, hvad det vilde sige at faa omvurderet paa det Tidspunkt, da Priserne steg, idet de jo kom til at skatte betydeligt højere end de, der ikke fik omvurderet. Nu ligger Forholdet anderledes. Priserne er faldende, og jeg maa indrømme, at Øjeblikket er meget uheldigt for de Ejendomsbesiddere, som har deres Ejendomme vurderet til en Pris, der ligger betydeligt over den egentlige, den virkelige Pris. Det kan nemlig ikke nægtes, at Vurderingen til Ejendomsskyld har Betydning ikke alene overfor Ejendomsbeskatningen, men ogsaa for Beskatningen af Formue; ved Beregningen af Ejendomsbesidderes Indtægter, navnlig de, der slet ikke fører noget Regnskab, lægger man i Virkeligheden Formueforholdene til Grund for Udregningen af Indtægten, og ogsaa her vil det altsaa have en Virkning, der kan være temmelig uheldig. Den næste almindelige Omvurdering skal foregaa pr. 1. Januar 1932, og der kunde da være Tale om, at man var gaaet til en ganske almindelig Omvurdering nu, hurtigt. Det har man ikke ment var rigtigt, og det vilde ogsaa være temmelig bekosteligt. I Stedet for har man ment, det vilde være rimeligt at give Ejendomsbesidderne Adgang til at faa foretaget en Omvurdering paa egen Bekostning. Man maa ikke se bort fra, at med Hensyn til Grundværdien sker Omvurderingen paa Grundlag af det Værdiforhold, som er til Stede i Øjeblikket, idet man, den Gang man vedtog Loven af 7. August 1922, var klar over, at det var nødvendigt ogsaa at have dette som en vis Basis for Beregningen af Grundværdistigningen.